

<i>Opgericht</i>	MANNENKOOR „St-Remigiüs" KLIMMEN	<i>Lid van het</i>
<i>28 oktober 1956</i>		<i>Koninklijk</i>
		<i>Nederlands</i>
		<i>Zangersverbond</i>

Club van 50



		Rekeningnummer 1259.15.543	
	Sjir Pisters 043 - 601 57 63		Huub Theunissen 045-405 27 50
		08 editie (januari 2002)	

Voorwoord bij clubblad nr. 8

Voor de achtste keer hebben wij weer een clubblad voor u samengesteld, beste clubleden. Aan stof geen gebrek. In de eerste plaats willen wij u natuurlijk nog een heel gelukkig en vooral gezond nieuw jaar toewensen. Dan is er in het afgelopen jaar genoeg gebeurd dat de moeite loont er op terug te kijken en is het ook handig om te weten wat de plannen zijn voor de toekomst. Wij besteden daar de nodige aandacht aan. In de rubriek "Onger ut vergroëtglas" leert u een van onze leden wat beter kennen en wij houden u op de hoogte van het lief en leed binnen de Remigiüsfamilie. Tot slot zij nog vermeld dat gelukkig weer een lezer de pen ter hand genomen heeft om, middels een ingezonden brief, een bijdrage aan dit boekje te leveren. Wie volgt?

Overigens zou voor de uitdrukking: "De pen ter hand nemen " eens een meer aan het computertijdperk aangepast synoniem moeten worden bedacht.

Veel leesplezier toegewenst!

Wilt U ook eens iets zeggen?
Schrijf naar: **Sjir Pisters**
Pr. W. Alexanderlaan 8

6301TX Valkenburg**Naamsverandering Club?**

Binnen het comité, Club van 50 heeft in de afgelopen tijd een heftige discussie plaatsgevonden, veroorzaakt door de invoering van de Euro. Onze penningmeester, Hub Theunissen, die - zoals een goed penningmeester betaamt- alle maatschappelijke ontwikkelingen meteen vertaalt in cijfers, stond er op dat de naam "Club van 50" veranderd zou worden in "Club van 22,69". Slechts met grote moeite hebben wij hem ervan kunnen doordringen dat het getal "50" in de clubnaam in de eerste plaats betrekking heeft op het 50-jarigjubileum en niet zozeer op de hoogte van de bijdrage. Uiteindelijk is hij voor onze argumenten gezwich. De naam "Club van 50" mag wat hem betreft gehandhaafd blijven mits wij in het clubblad vermelden dat de jaarlijkse bijdrage Euro 22.69 bedraagt. Bij deze, Hub!

Bij de voorpagina. (foto)

Het voorjaarsconcert op 20 april zal extra cachet krijgen door de medewerking van een mezzosopraan en een houtblazersensemble van het conservatorium van Maastricht. Op de foto ziet u een Maastrichts strijkorkest samen met "St. Remigius" optredend in het Duitse Seedorf.

Concertreis 2001, een reactie van een reisgenoot.

Bij de redactie van uw clubblad werd een reactie op de jongste concertreis ontvangen die wij u niet willen onthouden, dus leest u maar mee.

Aan het bestuur en het comité, "Concertreis Pitztal 2001".

Geacht bestuur, geacht comité,

Jeanny en ik hebben er behoefte aan u middels dit ingezonden stuk te bedanken voor de prachtige concertreis "Pitztal 2001" waaraan wij als introducé van uw zangkoor mochten deelnemen. Eveneens wensen wij woorden van dank maar zeer zeker ook van bewondering en waardering uit te spreken voor de smetteloze wijze waarop de organisatie van de reis, de zanguitvoeringen en de begeleiding van de deelnemers tijdens de concertreis is verlopen. Naar wij zonder meer aannemen geldt vorenstaande ongetwijfeld ook voor de overige introducés die deze concertreis hebben mogen meemaken. Hoe goed en prachtig wij het hebben gevonden mag blijken uit de wens die wij welhaast direct na thuiskomst, -ten opzichte van elkaar- hebben geuit n.l.:

"Es 't koar nog 'ns geet, gont veer weer mit, as 't kint".

Mannen van het Remigiuskoor: chapeau, chapeau, . . . bedankt, bedankt voor de mooie reis. Ga zo door, wij wensen bestuur en het hele koor veel succes toe in de verdere toekomst.

Gegroet, Jeanny en Jan Hendrix

PS: van de concertreis heb ik "in kort bestek" een reisverslag gemaakt. Voor belangstellenden is dit verslag beschikbaar.

Jan en Jeanny, bedankt voor deze hartverwarmende reactie!

Een terugblik

Terugkijkend op de tweede helft van 2001 herinneren we ons natuurlijk op de eerste plaats het huwelijk van onze bariton Henk Geisen met Anja Theunissen. Het was een mooie huwelijksmis en daar was het optreden van ons koor in grote mate verantwoordelijk voor. Op de zangersdag van de Onderlinge Federatie oogstte St. Remigius lof voor zijn optreden bij zowel jury als publiek. Het Remigiusfeest was weer ouderwets gezellig. De jubilarissen werden op een leuke manier in het zonnetje gezet en daarbij ontpopte Cees Herijgers zich als de "coming man" als het gaat om entertainment. Het lied dat hij voor zijn collega tenor Fon Duyzings in elkaar had gestoken klonk als een klok. De reiscommissie vulde ook een deel van de avond in en de bijdrage die het echtpaar Caubo daaraan leverde met "De Tiroler" was het hoogtepunt van de avond. Al met al een geslaagd feest al zal de diskjockey, die pas mocht optreden toen iedereen naar huis ging, daar wellicht anders over denken.

Daarna volgde de concertreis. Een zo mogelijk nog geslaagder feest dan het Remigiusfeest op 6 oktober! De ingezonden brief die u elders in dit blad aantreft spreekt boekdelen en verwoordt eigenlijk wat je na de reis van alle kanten kon horen. Op 4 januari kwam het bijna voltallige reisgezelschap nog eens bij elkaar om terug te kijken via de door Ger Willems gemonteerde videoband en de foto's die verschillende fotografen ter inzage hadden gelegd. Het werd weer een gezellige avond waarbij tal van herinneringen werden opgehaald. Alsof het niet op kon volgde kort na de concertreis het drie-korenconcert dat naast uitstekende koorzang weer een berengezellige avond opleverde. Na de H. Mis voor het 40 jarig bruidspaar Els en Hub Knops volgden nog een kerstconcert en de H. mis op 2e kerstdag. Voorwaar een druk jaar !

Mutaties

Ger Nolde heeft het actief zingen geruild voor een passief lidmaatschap om gezondheidsredenen.

Jo Backbier en Hub Bemelmans vind u niet meer terug op hun vaste plek bij de baritons. Zij zingen nu bij de echte bassen.

"Onger ut vergroëtglas"

In "onger ut vergroëtglas" deze keer een gesprekje met Pierre Budé, verdienstelijk 1 e tenor en markante figuur binnen Mannenkoor "St. Remigius". Beroep: ondernemer "in ruste" Pierre is 65 jaar en een van de redenen om hem onger ut vergroëtglas te houden is het feit dat hij het enige nog zingende lid is die al vanaf de oprichting lid is van het koor. Met recht een "Remigiaan" van het eerste uur dus. De eerste vraag gaat dan ook over de oprichting.

Pierre, was MK. St. Remigius jouw eerste koor of had je al ergens anders gezongen toen het koor werd opgericht?

Ik was een van de leden die zich afscheidden van het kerkkoor. Daar was ik lid van geworden toen ik 17 jaar was. Toen "Remigius" werd opgericht was ik 20 jaar en had er dus al drie jaar als zanger op zitten.

Waarom deed jij aan die "actie" mee?

Dat was toen eigenlijk vanzelfsprekend. Ik was van Craubeek, het koor werd in

Craubeek opgericht en bijna alle mensen van het eerste uur waren ook van Craubeek. Daar komt nog bij dat ik altijd optrok met Jo Speetjens en die deed immers ook mee.

Hoeveel mensen waren bij de oprichting betrokken?

Dat waren er niet zoveel. Slechts veertien man en als je na gaat dat de familie Budé, de familie Weerts, de familie Kickken en de familie Dortu elk met drie personen vertegenwoordigd waren, was het eigenlijk een heel klein kringetje waar het koor uit voort kwam.

Werd je niet lastiggevallen door mensen die het niet met jullie eens waren?

Ik persoonlijk niet. Ik was jong en had in Klimmen zelf weinig te zoeken. De oudere leden hadden wel wat meer last van kwade medeburgers maar eigenlijk viel het allemaal wel mee omdat Craubeek toentertijd erg op zichzelf was zoals dat heet.

Heb jij eigenlijk altijd in Craubeek gewoond?

Ja, behalve in de tijd dat ons huis gebouwd werd; toen heb ik korte tijd in Heer gewoond en op het Vrijthof hier in Klimmen En o ja, dat zou ik bijna vergeten, ik heb ook nog drie jaar doorgebracht op het seminarie in St. Oedenrode en nu dat mij te binnen schiet moet ik ook mijn verhaal over mijn zangersverleden nog corrigeren want uiteraard zat ik daar ook in het koor.

Dat zal voor de meeste collega-zangers nieuw zijn Pierre, dat jij op het seminarie hebt gezeten. Kun je daar wat meer over vertellen?

Veel valt daar niet over te vertellen. Het was hier in die tijd gebruikelijk dat van grotere boeren- maar ook andere families er minstens één priester werd of zuster of broeder. In ons gezin was ik de uitverkorene en ik ging niet naar Schimmert, zoals de meeste hier uit de buurt maar naar St. Oedenrode. Maar na een jaar of drie, ik had het gymnasium bijna af, hield ik het voor gezien. Ik had interesse gekregen in motorteknik en die interesse bleek sterker dan mijn "roeping". Ik ben toen naar de LTS gegaan en heb op de avondschool tractor- en autoteknik geleerd. Vervolgens ging ik naar de mijn, waardoor ik de militaire dienst ontlied. Een relatie uit de familiekring vond dat ik vanwege mijn gymnasiumstudie en mijn interesse in de teknik naar de mijnschool moest gaan

Hoe ben je van daaruit in het vervoerswezen terechtgekomen?

Ook al werkte ik op de mijn, mijn liefde ging toch uit naar auto's en motoren en mijn grootste hobby was in die tijd dan ook motorrijden. Toen de mijnsluitingen er aan kwamen ben ik een autorijschool begonnen en in 1974 werd dat een taxibedrijf, dat vervolgens uitgroeide tot het huidige vervoersbedrijf

En nu jij vijfenzestig bent ben je dus ondernemer in ruste?

Nou, dat in ruste kun je gerust tussen aanhalingstekens zetten want als ik de werkplaats binnenloop zit ik er weer middenin. Je ziet altijd wel iets en dan ben je weer bezig voor je het weet.

Terug naar het koor, Pierre. Waaraan heb jij de mooiste herinneringen ?

Wij hebben prachtige concerten gehad en grote successen mogen vieren maar als

je vraagt naar mijn mooiste herinnering komt toch als eerste het teke-zingen in de Eifel bij me op. Dan vertrokken wij met een bus met ongeveer 40 man naar de Eifel en gingen daar onaangekondigd horecagelegenheden binnen en zongen dat het een lieve lust was. Dat leverde natuurlijk de nodige rondjes op en ongelooflijk veel plezier en gezelligheid. En dan was er de concertreis naar Huckelheim. De eerste keer was ik er niet bij ; de tweede keer wel. Ik werd ondergebracht in de "Schnapps - ranch" en ik kan je vertellen dat die benaming volkomen terecht was. Ik heb nog nooit zoveel gedronken in zo korte tijd. Maar ook los daarvan was het een mooie reis waarbij wij ontzettend veel plezier beleefd hebben.

Hoe heb jij de concertreis onlangs naar Oostenrijk ervaren?

Dat was een hele mooie reis en ik geloof dat wij nooit een concertreis hebben gemaakt die beter georganiseerd was. Dat was werkelijk af !

Hoe komt het, Pierre, dat je nooit een bestuursfunctie hebt gehad binnen het koor?

Ik ben nu eenmaal geen bestuurderstype. Ik zou dat ook niet kunnen doen want het koor is voor mij een uitlaatklep en daarin wil ik zingen, plezier maken en gezelligheid beleven.

Wat is er in al die jaren veranderd m.b.t. het koor?

Er is natuurlijk een hele hoop veranderd maar de belangrijkste verandering, die ik erg toejuich, is wel het 'naar buiten treden'. Vroeger werden er voornamelijk concerten gegeven op het dorp en daar bleef het zo'n beetje bij. Er waren vrijwel geen contacten met andere koren. Dat deze contacten er tegenwoordig wel zijn, bijvoorbeeld via de federatie, de drie - korenconcerten enz. bevalt mij uitstekend. Verder vind ik dat het prima gaat met ons koor. Het bestuur doet het goed en de sfeer en onderlinge verstandhouding zijn ook prima~ wat willen wij nog meer?

Wat zing jij het liefst?

Ik houd het meeste van de operawerken die wij zingen, de Duitse zowel als de Italiaanse en niet te vergeten de werken van Gounod die wij in ons repertoire hebben. Maar eigenlijk zing ik alles graag, als het maar niet Engelstalig is en zeker geen Nederlands!

Welke muziek beluister jij thuis?

Thuis staat bijna nooit muziek aan. Vroeger wel, dan luisterde ik graag naar de zogenaamde belcanto-concerten die toen regelmatig werden uitgezonden. Als ik auto rijd staat de radio wel altijd aan en altijd afgestemd op WDR 4.

Hoe zie jij de toekomst van de mannenkoren in het algemeen en van Mannenkoor St. Remigius in het bijzonder?

Als er niets bijzonders gebeurt zie ik de gemiddelde leeftijd steeds hoger worden en dat zou uiteindelijk het einde betekenen van de meeste mannenkoren en misschien ook wel van St. Remigius.

Heb je nog andere hobby's of "uitlaatkleppen" dan het zingen?

Vroeger was dat, zoals gezegd, motorrijden maar dat is wel over en nu heb ik eigenlijk geen hobby's meer. (Op dat moment roept zijn vrouw, Thea, die het

vraaggesprek op de achtergrond volgt: "*Schelden is tegenwoordig zijn grootste hobby!*"

"Ja, dat klopt wel" zegt Pierre lachend, als ik hem vragend aankijk, "Zo rustig en zo onverstoordbaar als ik bij jullie ben, bij het koor, zo opvliegend kan ik zijn binnen het bedrijf. Als ik het op mijn heupen heb is de werkplaats soms te klein")

Geef je niks om sport?

0, jawel, ik kijk graag naar voetbal en andere sport op de televisie en ik bedrijf ook actief sport. Ik tennis namelijk. Daar moet je je overigens niet teveel bij voorstellen. Ik ben geen Boris Becker. Ik tennis voor de gezelligheid. Je bent daar onder elkaar met mensen die over het algemeen dezelfde instelling hebben en dat vind ik wel prettig.

Heb je, voordat wij ons gesprek gaan beëindigen, nog iets dat je kwijt wilt nu je de gelegenheid hebt je te uiten?

Ja, twee dingen eigenlijk die allebei te maken hebben met de kersttijd. In de eerste plaats zou ik graag zien dat wij het mooiste kerstlied uit ons repertoire weer eens op het programma nemen: "Cantique de Noël". Als wij dat vroeger zongen, met Piet Meurders als solist, was dat voor mij het hoogtepunt van ons optreden. Misschien dat er niemand is die ons Piet, wat dat betreft, kan doen vergeten maar er moet toch iemand binnen ons koor te vinden zijn die dat lied op een acceptabele manier kan zingen. In de tweede plaats zou ik het fijn vinden als wij met kerstmis een nachtmis konden zingen in een sfeervolle aansprekende kerk. In 2000 was ik in Banneux. Daar, waar heel veel mensen uit onze streek in de kerstnacht te vinden zijn, zong helemaal geen koor tijdens de nachtmis. Toen dacht ik: "Wat zou het mooi zijn als Mannenkoor St. Remigius hier tijdens de kerstnacht zou kunnen zingen" en eigenlijk denk ik dat nog steeds, vandaar!

Pierre, bedankt dat je tijd hebt vrijgemaakt voor mij en voor de lezers van het clubblad en dat je ons een Pierre Budé, hebt laten Ieren kennen die zonder dit interview voor de meeste van ons onbekend zou zijn gebleven. Hartelijk dank!

(Pierre heeft een aantal personen genoemd die in het volgend clubblad "onger ut vergroëtglas" zouden kunnen worden gehouden.
Wie het wordt ziet u de volgende keer!)

Programma 2002

27 januari. 15.00 uur

Concert in grote zaal schouwburg Heerlen in kader van de reeks: "Het koor. . . presenteert zich"

10 maart. 10.00 uur

Jaarvergadering. Aan de orde is onder anderen de verkiezing van een nieuwe voorzitter.

01 april. 10.30 uur

Opluisteren H. Mis in parochiekerk van Klimmen ter gelegenheid van Paasmaandag.

20 april. 20.00 uur

Voorjaarsconcert in zaal 't Köppelke. Aan dit concert, dat het artistieke hoogtepunt vormt van het verenigingsjaar, werkt deze keer mee de mezzo-sopraan Antonia Ramakers en een houtblazersensemble van het conservatorium van Maastricht. Dit mag u absoluut niet missen.

27 april. Aanvang ?

Opluisteren H. Mis in kerk van Wijnandsrade.

20 mei. 10.30 uur

Opluisteren H. Mis in parochiekerk van Klimmen ter gelegenheid van tweede Pinksterdag.

16 juni. starten vanaf 08.00 uur.

Jaarlijkse "grote" wandeling onder de naam "Natuurwandeling" Startplaats 't Köpkelke.

18 augustus

Remigiuswandeling met barbecue.

Lief en Leed

In de afgelopen tijd overleden twee personen die, elk op een andere manier, nauw bij ons koor betrokken waren of zijn geweest. In Klimmen overleed mevrouw Rademakers, de echtgenote van ons erelid en trouw bezoeker van onze concerten en andere activiteiten. In oktober was zij nog bij ons tijdens de concertreis in Oostenrijk. Vrij kort daarna overleed zij. Zoiets is nauwelijks te bevatten. Wij wensen de heer Rademakers heel veel sterkte toe.

In Valkenburg overleed pater Meels. Tijdens de vele nachtmissen die ons koor mocht opluisteren in de kloosterkapel in Klimmen leerden wij hem kennen als een eigenzinnige persoonlijkheid die voor zijn mening in geloofs- en andere vragen dorst uit te komen zonder zich af te vragen of hij daarmee misschien mensen tegen de haren in streek. Maar bovenal leerden wij hem kennen als een vriend en oprecht bewonderaar van ons koor.

Hans Claessen, de echtgenoot van onze beschermvrouwe liet ons schrikken. Hij moest opnieuw een hartoperatie ondergaan. Wij zijn blij dat het hem nu weer goed gaat.

Dank aan onze reiscommissie Wennis in Tirol



Wir haben es geschafft